

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2015-11-20
Besvaras senast
2015-11-25 kl. 12.00

Till klimat- och miljöminister Åsa Romson (MP)

2015/16:353 Förutsättningar för mineralåtervinning

I dag innehåller nästan alla produkter vi använder metaller av olika slag eller tillverkas av maskiner gjorda av metaller. Den elektronik vi använder och sedan kasserar tas om hand och metallerna återvinns och hamnar i nya produkter.

I vår vardag använder vi allt oftare elektronik av olika slag, alltifrån mobiltelefoner och löparklockor till bilarna vi färdas i. Elektroniken ska tas om hand och metallerna återvinnas på ett sätt som ger minsta möjliga påverkan för de människor som arbetar med den och på den omgivande miljön. Mängden elektronikavfall ökar snabbt i världen samtidigt som smältverken som kan hantera elektronikskrot är få.

Ett stort smältverk utanför Skellefteå i Västerbotten, har hanterat olika typer av återvinningsmaterial sedan 1960-talet. Lång erfarenhet, egen utvecklad teknik och stor kapacitet för dessa material gör att företaget i dag är världsledande i branschen. Smältverket har kapacitet för många olika råvaror, där återvunnen elektronik blir allt viktigare.

Järnsand, eller granulering som det också kallas, är en restprodukt som uppstår när man tillverkar koppar från bland annat återvunnen elektronik ute på smältverket. Den innehåller höga halter av olika metaller, framför allt järnoxid, men även andra bundna tungmetaller. Sanden har tidigare klassats som en restprodukt och använts som fyllnadsmaterial för olika vägbyggnationer och markarbeten av bland annat Skellefteå kommun.

Länsstyrelsen i Västerbotten har nu klassat järnsanden som avfall och för att använda den krävs miljötillstånd, vilket är lite som en tickande bomb. Varje dag producerar smältverket 550 ton järnsand som en biprodukt från återvinningen. Sedan myndigheterna klassat järnsand som avfall vill, förståeligt nog, nästan ingen köpa den.

Berget av järnsand på industriområdet växer och kommer inom en snar framtid att hindra kopparproduktionen. Företaget kan inte producera lika mycket koppar och då hotas både återvinning och arbetstillfällena. Det är rimligen så att företaget borde få tid att ställa om produktionen för att minska mängden järnsand.

Det aktuella företaget klarar säkert att lösa detta men bekymret är att bolaget

inte får någon tid till det utan ställs inför fullbordat faktum. Här är det tydligt att miljölagstiftningen ställer till bekymmer för övrig miljövinst i form av mineralåtervinning. Ska vi klara av en cirkulär ekonomi vad gäller mineralnäringen borde rimligtvis förutsättningarna finnas för det också.

Med hänvisning till det anförda vill jag fråga klimat- och miljöminister Åsa Romson:

Vad kan ministern göra för att säkerställa att företaget kan fortsätta att återvinna elektronikskrot?

.....
Emilia Töyrä (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors